

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 21.12.2005
KOM(2005) 667 slutlig

2005/0281 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om avfall

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2005) 1681}

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Det övergripande syftet med det här förslaget är att se över och optimera bestämmelserna i direktiv 75/442/EEG, samtidigt som dess struktur och viktigaste bestämmelser bibehålls. Förslaget medför inte några genomgripande förändringar, men är ändå en klar förbättring av direktivet.

I den temainriktade strategin om förebyggande och materialåtervinning av avfall anges fyra viktiga skäl till att direktiv 75/442/EEG – ramdirektivet om avfall – behöver ändras.

Först och främst har det visat sig att vissa definitioner i direktiv 75/442/EEG inte är tillräckligt tydligt formulerade. Detta leder till osäkerhet vid tolkningen av dessa centrala bestämmelser och till att tolkningen varierar mellan olika medlemsstater, och i vissa fall mellan olika regioner. Delvis som en följd av detta har det i många fall krävts tolkning från Europeiska gemenskapernas domstol, vilket har medfört stora svårigheter både för de ekonomiska aktörerna och för de behöriga myndigheterna.

De frågor där det råder osäkerhet om rättsläget gäller främst definitionen av avfall och skillnaden mellan återvinning och bortskaffande. I det här förslaget till översyn av ramdirektivet om avfall har de flesta definitionerna förtydligats, och i vissa fall föreslås också ett särskilt förfarande för att undanröja tveksamheter på EU-nivå.

Med den temainriktade strategin om förebyggande och materialåtervinning av avfall följer ett nytt sätt att se på avfallspolitiken som är bättre anpassat till dagens situation, där de flesta viktiga förfarandena för avfallshantering nu omfattas av miljölagstiftning. Det är viktigt att ramdirektivet om avfall anpassas till detta nya synsätt.

För att det skall vara möjligt krävs det en rad ändringar. Viktigast av dem är införandet av ett miljömål. De flesta miljödirektiv har numera ett sådant mål, vilket bidrar till att hela direktivet inriktas på ett visst syfte. I det här förslaget innebär miljömålet att direktivet inriktas på att minska miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall, med hänsyn tagen till hela livscykeln. Det har alltså samma inriktning som resursstrategin.

Ett annat viktigt led i denna strategiska förändring är övergången till ett mer normbaserat synsätt. Förslaget stärker denna inriktning inom flera områden, genom tillämpning av miniminormer, klara definitioner av återvinning, och användning av särskilda kriterier för att avgöra när avfall upphör att vara avfall.

Slutligen eftersträvas med det här förslaget en förenkling av det befintliga regelverket. Tanken är att direktiv 75/439/EEG om omhändertagande av spilloljor skall upphävas och att direktiv 91/689/EEG om farligt avfall skall inlemmas i ramdirektivet om avfall. I spilloljedirektivet anges att regenerering av spilloljor skall prioriteras framför andra former av återvinning, men en sådan prioritering är inte längre motiverad. Bestämmelserna i direktivet om farligt avfall är nära knutna till ramdirektivet om avfall och genom att de inlemmas i ramdirektivet förenklas och konsolideras lagstiftningen. Dessutom bör vissa föråldrade eller otydliga bestämmelser i alla tre direktiven ändras eller strykas.

- **Allmän bakgrund**

Avfall har funnits lika länge som det funnits människor på jorden, och det har varit en av kärnfrågorna vid utformningen av EU:s miljöpolitik. Ramdirektivet om avfall var en av de första rättsliga åtgärder som vidtogs på EU-nivå för att skydda miljön.

Sedan 1975 har avfallslagstiftningen utvecklats avsevärt. I ett första skede fastställdes ett allmänt regelverk och behandlades ett antal specifika problem (spillojor, titandioxid osv.). I ett senare skede tog man fram normer för deponier och förbränningsanläggningar. Slutligen fastställdes genom direktiven om materialåtervinning den organisation och finansiering som krävs för att underlätta materialåtervinning av en rad prioriterade avfallsflöden (förpackningar, utjänta fordon och avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter).

Det krävs inte några ytterligare lagstiftningsåtgärder. Det är emellertid nödvändigt att vidta åtgärder för att optimera det nuvarande regelverket och rätta till kvarvarande brister. Det här förslaget till översyn innebär att flera av dessa nödvändiga åtgärder genomförs, men det finns också frågor som måste lösas på lite längre sikt.

Om ramdirektivet om avfall inte ses över kommer det osäkra rättsläget att fortsätta att ställa till problem för ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter. Avsaknaden av normer på vissa områden kan också leda till en försämrad miljö- och hälsoskyddsnivå och till att den inre marknaden för återvunna produkter undermineras. För att inte EU skall förlora sin politiska trovärdighet på det här området måste regelverket – i synnerhet direktiven om spilloljor och farligt avfall – anpassas till dagens kunskaper och mål.

- **Gällande bestämmelser**

Genom förslaget ändras direktiv 75/442/EEG (ramdirektivet om avfall), och upphävs både direktiv 91/689/EEG om farligt avfall genom att bestämmelserna i detta införs i ramdirektivet om avfall, och direktiv 75/439/EEG (spilloljedirektivet), vars särskilda bestämmelser om insamling införs i ramdirektivet. De delar av dessa båda direktiv som fortfarande är relevanta och berättigade inlemmas i förslaget till ändrat ramdirektiv. I ramdirektivet om avfall fastställs de definitioner och grundläggande regler som skall gälla i all annan EU-lagstiftning om avfall. Det har därför en direkt eller indirekt effekt på all lagstiftning inom det här området.

När det gäller tillstånd för avfallsverksamhet är såväl ramdirektivet om avfall som direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (det s.k. IPPC-direktivet) tillämpligt. Det har tidigare funnits överlappningar mellan dessa båda direktiv som lett till dubbel tillståndsgivning, en onödigt betungande reglering och till en ökning av den administrativa bördan. Även om dessa överlappningar huvudsakligen uppkommit genom medlemsstaternas genomförande av direktiven, innehåller det här förslaget en uttrycklig formulering som klargör att det inte krävs dubbla tillstånd enligt EU-lagstiftningen.

Vissa aspekter i direktivet om farligt avfall har inte tagits med i det här förslaget, efter som de täcks av annan gemenskapslagstiftning, exempelvis direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall och direktiv 96/59/EG, som handlar om PCB och PCT.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Efter meddelandet ”Mot en temainriktad strategi för förebyggande och återvinning av avfall” [KOM(2003) 301] anordnades ett öppet Internetsamråd med berörda parter.

Kommissionen anordnade också fem expertmöten för att få till stånd en fördjupad diskussion om de frågor som var särskilt viktiga för strategin (se nedan). Dessutom hölls tre informella möten med medlemsstaterna och tre möten med berörda parter. För att underlätta debatten var ett av dessa bara öppet för organisationer på EU-nivå.

Ytterligare ett samråd med berörda parter anordnades för att få deras synpunkter på konsekvensbedömningen, och deltagarna ombads ange de möjliga konsekvenserna av olika politiska alternativ. Kommissionen fick här 90 svar.

Slutligen anordnades också särskilda samråd om direktivet om farligt avfall och spilloljedirektivet, i vilket både berörda parter och medlemsstater deltog.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Det är inte möjligt att redovisa alla synpunkter som mottogs under det omfattande samrådsförfarande som beskrivs ovan. Svaren på det första Internetsamrådet sammanfattas i meddelandet om den temainriktade strategin, och alla svar som inkom under de öppna samråden samt resultaten av mötena i expertgrupperna och de särskilda grupperna för berörda parter återfinns på följande webbadress: <http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>.

Ett öppet samråd på Internet organiserades under perioden 10 maj–10 november 2003. Kommissionen fick 220 svar. Resultaten är tillgängliga på http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/waste_strat/library?l=/test&vm=detailed&sb=Title.

- **Extern experthjälp**

Berörda fackområden/berörd sakkunskap

Experthjälp krävdes framför allt inom följande fackområden: livscykelanalys, förebyggande och materialåtervinning av avfall, normer för återvinningsanläggningar, definitioner av avfall och bortskaffande.

Metoder

De metoder som användes var främst expertmöten och beställning av relevanta undersökningar. Bland annat beställdes en kritisk granskning av befintliga undersökningar och livscykelanalyser om regenerering och förbränning av spilloljor (se http://europa.eu.int/comm/environment/waste/studies/oil/waste_oil.htm).

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Många olika experter från forskningsinstitut, konsultfirmor och näringsliv rådfrågades och deras synpunkter beaktades.

Sammanfattning av avgivna och utnyttjade rekommendationer

Inga potentiellt allvarliga risker med oåterkalleliga konsekvenser har nämnts.

De rekommendationer som erhöles och utnyttjades är alltför omfattande och varierande för att kunna sammanfattas här. Resultaten av expertmötena, undersökningarna och samrådet med berörda parter redovisas på följande webbadresser:
<http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>,
http://europa.eu.int/comm/environment/waste/oil_index.htm och
http://europa.eu.int/comm/environment/waste/hazardous_index.htm.

Många av dessa resultat diskuteras i den konsekvensbedömning som ingår som en bilaga till den temainriktade strategin om förebyggande och materialåtervinning av avfall.

I fråga om spilloljedirektivet hade de berörda parterna mycket olika uppfattning om huruvida regenerering borde prioriteras eller inte och de gick inte att uppnå samförstånd på denna punkt.

Tillvägagångssätt för att göra rekommendationerna allmänt tillgängliga

En sammanfattning av resultaten av expertmötena finns på den berörda webbplatsen.

- Konsekvensbedömning

Översynen av direktiv 75/442/EEG är en av de frågor som behandlas i samband med den temainriktade strategin om förebyggande och materialåtervinning av avfall. Hela åtgärds paketet har genomgått en konsekvensbedömning.

I konsekvensbedömningen undersöks fem åtgärdsalternativ som vart och ett rör en viss miljöfråga och följande kombination av åtgärder rekommenderas:

- Att välja ett resursbaserat synsätt grundat på livscykel tänkande, vilket bland annat innebär att det är nödvändigt att förbättra informationsunderlaget och förtydliga avfallspolitikens miljömål.
- Att främja utvecklingen mot ett återvinningssamhälle genom att ta fram gemensamma miljökrav för materialåtervinning av avfall.
- Att modernisera regelverket genom att se över ramlagstiftningen på avfallsområdet och anta riktlinjer för frågor som måste avgöras från fall till fall.

I konsekvensbedömningen rekommenderas vidare att regenerering av spilloljor inte längre bör prioriteras som i direktiv 75/439/EEG, utan att man bör satsa på insamling av spilloljor i stället.

Flera av dessa alternativ utmynnar i förslag till rättsliga bestämmelser av ramkaraktär. Konsekvensbedömningen visar att EU:s avfallspolitik på så sätt torde bli mer miljöeffektiv, men att de exakta konsekvenserna av sådana rambestämmelser beror på de genomförandeåtgärder som vidtas inom EU eller på nationell nivå.

Det föreslagna direktivet innehåller bestämmelser som innebär att vart och ett av de rekommenderade åtgärdsalternativen i konsekvensbedömningen genomförs i vissa delar:

- Ett miljömål införs i ramdirektivet om avfall. Livscykeltankandet blir därigenom en del av avfallspolitiken, som samtidigt blir mer kostnadseffektiv.
- Särskilda kriterier fastställs för att avgöra när avfall upphör att vara avfall. På så sätt blir det möjligt att fastställa kriterier för specifika avfallsströmmar och se till att återvunnet material inte skadar miljön. Dessutom minskar den administrativa bördan för de verksamhetsutövare som producerar återvunnet material som uppfyller dessa kriterier.
- Medlemsstaterna blir skyldiga att utarbeta program för förebyggande av avfall. Denna bestämmelse väntas inte få några omfattande direkta ekologiska, ekonomiska eller sociala konsekvenser, men konsekvenserna torde variera beroende på vilka åtgärder som vidtas. Genom att beslutsfattare både inom EU och på nationell och lokal nivå väntas fästa större vikt vid förebyggande åtgärder torde antalet strategier för att förebygga avfall öka. Bestämmelsen ger också den flexibilitet som är nödvändig vid utarbetandet av nationella och lokala lösningar för att man skall kunna tillvarata de fördelar som förebyggande av avfall erbjuder.
- Avfallslagstiftningen kommer att förenklas samtidigt som definitionerna förtydligas. Detta kommer att få positiva ekologiska och ekonomiska konsekvenser. Lagstiftningen kommer att kombineras med tolkningsriktlinjer som ger vägledning om hur man skall gå till väga i enskilda fall när lagstiftningen inte är tillräckligt flexibel.
- Eftersom regenerering av spilloljor inte längre kommer att prioriteras väntas kostnaderna för hantering av detta avfallsflöde minska, samtidigt som tonvikten läggs på den viktigaste miljöfrågan, nämligen insamling av spilloljor. Detta kommer att leda till ökad miljöeffektivitet vid hantering av spilloljor.

Kommissionen har gjort den konsekvensbedömning som var planerad enligt arbetsprogrammet. Rapporten är tillgänglig på följande webbadress: <http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

• Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Ramdirektivet om avfall antogs 1975 och ändrades sedan genom rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991. Genom det här förslaget ändras ramdirektivet om avfall. Samtidigt upphävs både direktiv 91/689/EEG (genom att bestämmelserna inlemmas i ramdirektivet) och direktiv 75/439/EEG (varvid den särskilda insamlingskyldigheten inlemmas).

De viktigaste ändringarna i ramdirektivet om avfall är följande:

Införandet av ett miljömål.

Förtydligandet av begreppen återvinning och bortskaffande.

Förtydligandet av villkoren för blandning av farligt avfall.

Införandet av ett förfarande för att klargöra när avfall upphör att vara avfall i en viss avfallsström.

Införandet av miniminormer eller ett förfarande för fastställande av miniminormer för ett antal avfallshanteringsmetoder.

Införandet av ett krav på att medlemsstaterna skall utarbeta nationella program för förebyggande av avfall.

- **Rättslig grund**

Huvudsyftet med direktivet är att skydda miljön. Liksom den tidigare ändringen av ramdirektivet om avfall grundas det här förslaget därför på artikel 175 i EG-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

Av följande skäl kan målen med förslaget inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna:

Ramdirektivet om avfall utgör grunden för det europeiska samarbetet inom avfallsområdet. Där fastställs miniminormer för den inre marknaden för avfall avsett för materialåtervinning, och ramdirektivet är också helt avgörande för tillämpningen av alla andra direktiv och förordningar inom avfallsområdet. Direktivet anger ramarna, medan medlemsstaterna själva får besluta exakt hur det skall genomföras.

Genom att regenerering av spilloljor inte längre prioriteras i ramdirektivet får medlemsstaterna möjlighet att välja den teknik som de anser är att föredra ur miljösynpunkt.

Om medlemsstaterna agerade var för sig i andra avfallsfrågor skulle den inre marknaden för avfall avsett för materialåtervinning inte längre fungera och det skulle också skada samarbetet kring andra former av avfallshandling. Detta skulle leda till avsevärda ekonomiska och ekologiska kostnader.

Genom att gemenskapen vidtar åtgärder kommer det att bli lättare att uppnå målen för förslaget och detta av följande skäl:

Det är endast genom åtgärder på EU-nivå som det är möjligt att garantera att miljön och människors hälsa skyddas från potentiellt skadliga effekter av generering och hantering av avfall.

Avfall transporteras överallt i hela EU och över hela världen. Miljöeffekterna i form av luft-, mark- och vattenföroreningar från generering och hantering av avfall känner inga gränser. En förutsättning för att en inre marknad för avfall avsett för materialåtervinning skall kunna existera är dessutom att det finns en gemensam EU-definition av centrala begrepp som *avfall*, *återvinning* och *bortskaffande*, och att det finns gemensamma miniminormer för avfallshantering.

Vid översynen av ramdirektivet om avfall bibehålls direktivets ramkaraktär. Det reglerar aspekter som definitioner och miniminormer, medan det är upp till medlemsstaterna att i detalj utforma och genomföra sina strategier för avfallshantering på nationell, regional eller lokal nivå.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget till ändring av ramdirektivet om avfall innebär att det nuvarande direktivet förenklas avsevärt. Samtidigt upphävs två andra direktiv, och de bestämmelser i dessa direktiv som fortfarande är relevanta inlemmas i det ändrade ramdirektivet om avfall. Eftersom det är ett ramdirektiv reglerar det endast frågor där det är väsentligt med ett harmoniserat tillvägagångssätt, medan nationella variationer tillåts inom andra områden.

Genom förslaget införs en rad nyheter som kommer att minska den ekonomiska och administrativa bördan i samband med reglering av avfall, samtidigt som en hög miljö- och hälsoskyddsnivå upprätthålls.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: ramdirektiv.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

En mindre flexibel rättslig åtgärd skulle vara oproportionerlig med tanke på att det är nödvändigt att tillåta vissa nationella skillnader i avfallshanteringen samt kulturella och geografiska skillnader. En frivillig eller mer flexibel åtgärd skulle å andra sidan inte ge den säkerhet om det rådande rättsläget som är nödvändig för att den inre marknaden skall fungera. Medborgarna måste också kunna lita på att generering och hantering av avfall inte har någon negativ inverkan på hälso- och miljöskyddet i EU.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget. Åtgärderna i förslaget ryms inom de nuvarande budgetramarna och de bestämmelser som föreslagits för perioden 2007–2013.

5) ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Förenklingar**

Förslaget innebär att lagstiftningen och de administrativa förfarandena förenklas, både för

offentliga myndigheter (på EU-nivå eller nationell nivå) och för privata aktörer.

Förslaget till översyn av ramdirektivet om avfall förenklar, moderniserar och förtydligar ramdirektivet om avfall på flera olika sätt. Det innebär dessutom att två befintliga direktiv upphävs, att föråldrade bestämmelser utgår och att kvarvarande bestämmelser inlemmas i det ändrade förslaget. På så sätt får EU:s avfallslagstiftning en enklare struktur.

Kravet på avfallshanteringsplaner har förtydligats och förenklats.

Det införs ett förfarande som gör det möjligt att fastställa kriterier för att avgöra när avfall upphör att vara avfall. Detta innebär vissa lättnader i reglerna för återvunna produkter eller material som utgör en liten risk för miljön.

De bestämmelser som har möjliggjort en överlappning mellan ramdirektivet om avfall och IPPC-direktivet när det gäller tillstånd har förtydligats för att minska risken för att medlemsstaterna kräver dubbla tillstånd.

Förslaget ingår i kommissionens löpande program för uppdatering och förenkling av gemenskapens regelverk och i dess arbets- och lagstiftningsprogram under beteckningen ”WP 05 2004/ENV/001”.

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Om förslaget antas kommer befintlig lagstiftning att upphöra att gälla.

- **Jämförelsetabell**

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till nationella bestämmelser varigenom direktivet genomförs, tillsammans med en jämförelsetabell mellan dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Detta förslag berör en EES-fråga och bör därför gälla i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

I artikel 1 anges direktivets syften.

Det nya syftet innebär att ramdirektivet om avfall inriktas på miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall, med hänsyn tagen till resursernas hela livscykel. Den rangordning av olika metoder för hantering av avfall som tidigare ingick i artikel 3 i direktiv 75/442/EEG knyts till detta syfte, utan att för den skull ändra rangordningen eller dess karaktär. Artikelns ordalydelsen moderniseras för att ta hänsyn till terminologin på detta område har utvecklats.

I artikel 2 anges det föreslagna direktivets tillämpningsområde.

Artikel 2.2 ändras så att begreppet ”omfattas av annan lagstiftning” begränsas till att avse gemenskapslagstiftning. På så sätt blir rättsläget klarare och dessutom tillförsäkras en viss minsta täckning på gemenskapsnivå. Artikelns omfattning omfattar också nya undantag för förorenad,

icke utgrävd mark, animaliska biprodukter och biprodukter från jordbruket.

Artikel 3 innehåller de definitioner som är nödvändiga för detta direktiv och för de direktiv i vilka det hänvisas till det.

Definitionen av *avfall* förblir oförändrad, men i kapitel III införs ett förfarande som gör det möjligt att med hjälp av särskilda kriterier avgöra när vissa typer av avfall upphör att vara avfall. Detta skall ske genom ett kommittéförfarande för de avfallsströmmar som uppfyller de villkor som anges i artikel 11.

Begreppet *återanvändning* definieras på samma sätt som i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

En definition av materialåtervinning läggs till för att förtydliga detta begrepps omfattning.

Definitionen av *insamling* ändras för att klargöra att det omfattar hopsamling av avfallet så att det kan transporteras till en lämplig avfallshanteringsanläggning, men däremot inte de metoder för avfallshantering som används i samband med blandning eller sortering av avfallet.

Definitionerna av *producent*, *innehavare* och *hantering* är i stort sett oförändrade.

I artikel 4 bibehålls de rättsliga ramarna för den avfallsförteckning som fastställts genom kommissionens beslut.

Artiklarna 5 och 6 innehåller en ändrad definition av *återvinning* som bekräftar att det är ersättning av resurser som ligger till grund för denna definition. I kombination med definitionen av *bortskaffande* gör den det möjligt att göra en annars svår distinktion genom fastställande av effektivitetskriterier där det är nödvändigt. Dessa artiklar omfattar också förfaranden som gör det möjligt att klargöra klassificeringen av vissa metoder för avfallshantering som återvinning eller bortskaffande, vilket vid behov kan ske genom ett kommittéförfarande.

I artiklarna 7 och 8 föreskrivs nu en allmän skyldighet att se till att avfall hanteras både på ett sådant sätt att det inte utgör en fara för miljön eller för människors hälsa och i överensstämmelse med direktivet. Ordalydelsen i dessa bestämmelser har inte ändrats jämfört med direktiv 91/156/EEG.

Artikel 9 om kostnaderna för avfallshantering utvidgas till att omfatta metoder för återvinning och bortskaffande. Den ändras för att klargöra att de kostnader som skall bäras av avfallsinnehavarna eller producenten måste återspegla samtliga externa kostnader för bortskaffande eller återvinning av detta avfall. Med andra ord måste de spegla de verkliga miljökostnaderna för generering och hantering av avfallet.

Artikel 10 om nätverket av anläggningar för bortskaffande av avfall är i stort sett oförändrad.

I kapitel III införs ett förfarande som gör det möjligt att med hjälp av särskilda kriterier avgöra när vissa typer av avfall upphör att vara avfall. Detta skall ske genom ett kommittéförfarande för de avfallsströmmar som uppfyller de villkor som anges i artikel 11.

Artiklarna 12–15 om farligt avfall har hämtats från direktivet om farligt avfall. Definitionen

av *farligt avfall* har ändrats för att klargöra begreppet *hushållsavfall* och att detta inte omfattas av definitionen.

Artikel 16 om avskiljning av farligt avfall har hämtats från direktivet om farligt avfall. Möjligheten att avvika från blandningsförbudet bibehålls, men endast på villkor att bästa tillgängliga teknik används. Hänvisningen till ”säkerhet” utgår, eftersom är en term som numera inte används i avfallslagstiftning. Den överensstämmer inte heller med direktivets inriktning på miljöpåverkan.

Artikel 17 om märkning av farligt avfall har hämtats från direktivet om farligt avfall.

Artikel 18 om skyldigheten att separat samla in mineraliska spilloljor har hämtats från spilloljedirektivet.

Artikel 19 kombinerar de två tidigare artiklarna om tillstånd för återvinning och bortskaffande, men är i övrigt oförändrad.

I artikel 20 anges att en anläggning eller ett företag som har ett tillstånd enligt IPPC-direktivet inte behöver ha ett tillstånd enligt ramdirektivet om avfall.

Enligt artikel 21 har kommissionen genom kommittéförfarandet möjlighet att fastställa miniminormer för tillstånd om detta är nödvändigt.

I artiklarna 22–24 fastställs på vilka villkor undantag från tillståndskraven får beviljas för avfall och farligt avfall.

I artikel 25 skärps de krav som gäller för insamlare, transportörer, handlare och mäklare. Genom artikeln införs också ett förfarande som kan användas för att anta miniminormer inom detta område.

Artikel 26 om avfallshanteringsplaner har formulerats om så att det klarare framgår vad som skall ingå i en sådan plan. Där fastställs också att utarbetandet av dessa planer skall grundas på livscykel tänkande.

Genom artiklarna 29–31 införs en särskild bestämmelse om förebyggande av avfall, enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att utarbeta program för förebyggande av avfall. Där fastställs också de villkor som gäller för utarbetandet av sådana program.

Artikel 32 om inspektion skräps genom ett särskilt krav som gäller det insamlade och transporterade avfallets ursprung och destination.

I artikel 34 ingår nu en översynsklausul, samt de tidigare rapporteringskraven.

De återstående artiklarna är i stort sett oförändrade.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om avfall

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁴, och

av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁵ fastställs de rättsliga ramarna för hantering av avfall i gemenskapen. Där definieras centrala begrepp som avfall, återvinning och bortskaffande. Dessutom fastställs grundläggande krav för hantering av avfall, i synnerhet skyldigheten för avfallshanteringsanläggningar och ekonomiska aktörer att inneha ett tillstånd eller vara registrerade, skyldigheten för medlemsstater att utarbeta avfallshanteringsplaner och en rad viktiga principer. Dit hör skyldigheten att hantera avfall på ett sådant sätt att det inte har någon negativ inverkan på miljön och principen att den som producerar avfall också skall svara för kostnaderna för att det behandlas.
- (2) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram⁶ efterlyses en utveckling

¹ EUT C.....

² EUT C.....

³ EUT C.....

⁴ Europaparlamentets yttrande av den ... (EUT C), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (EUT C) och Europaparlamentets beslut av den ... (EUT C).

⁵ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁶ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

eller översyn av avfallslagstiftningen, inbegripet bland annat ett klagörande av skillnaden mellan avfall och sådant som inte är avfall samt utarbetande av lämpliga kriterier för vidareutveckling av bilagorna II A och II B till direktiv 75/442/EEG.

- (3) I kommissionens meddelande av den 27 maj 2003 med titeln ”Mot en temainriktad strategi för förebyggande och återvinning av avfall” konstateras att det finns behov av att utvärdera de nuvarande definitionerna av återvinning och bortskaffande, att det behövs en allmänt tillämplig definition av materialåtervinning och en debatt om definitionen av avfall.
- (4) I Europaparlamentets resolution av den 20 april 2004 uppmanas kommissionen att överväga att utvidga direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁷ till hela avfallssektorn. Kommissionen uppmanas också att skilja mellan återvinning och bortskaffande och att klargöra skillnaden mellan avfall och sådant som inte är avfall.
- (5) I rådets slutsatser av den 1 juli 2004 uppmanas kommissionen att lägga fram ett förslag till översyn av vissa aspekter av direktiv 75/442/EEG för att klargöra skillnaden mellan avfall och sådant som inte är avfall och skillnaden mellan återvinning och bortskaffande.
- (6) Det är nödvändigt att se över direktiv 75/442/EEG för att klargöra centrala begrepp såsom definitionerna av avfall, återvinning och bortskaffande, och skärpa de åtgärder som måste vidtas för att förebygga avfall. Det är också nödvändigt att införa ett tillvägagångssätt som tar hänsyn till produkters och materials hela livscykel och inte enbart till avfallsfasen, och att koncentrera insatserna på att minska miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall, så att avfallets ekonomiska värde ökas. För tydlighetens skull och för att texten skall bli mer lättläst bör direktiv 75/442/EEG ersättas med ett nytt direktiv.
- (7) Eftersom de flesta viktiga förfaranden för avfallshantering nu omfattas av gemenskapens miljölagstiftning är det viktigt att direktivet återspeglar detta faktum. Genom att betona de miljömål som fastställs i artikel 174 i fördraget skulle det vara möjligt att fokusera på miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall under resursernas hela livscykel. Den rättsliga grunden för det här direktivet bör därför vara artikel 175 i fördraget.
- (8) Kostnadseffektiva ekonomiska styrmedel har visat sig vara, och kommer även framöver att vara effektiva för att uppnå målen för förebyggande och hantering av avfall. Avfall är en resurs som har ett värde, och den fortsatta tillämpningen av ekonomiska styrmedel kommer att ge största möjliga fördelar. Användningen av sådana styrmedel på en lämplig nivå bör därför uppmuntras i detta direktiv.
- (9) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 fastställs hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁸. Bland annat fastställs det att proportionerliga kontroller skall företas i fråga om bearbetning, användning och bortskaffande av allt avfall av animaliskt

⁷ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁸ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

ursprung, så att ingen risk för djurs eller människors hälsa kan uppstå. Därför bör kopplingen till denna förordning klargöras, så att man kan undvika duplicering av bestämmelser genom att undanta animaliska biprodukter som är avsedda för användningar som inte anses vara avfallshantering.

- (10) Utgående från de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EG) nr 1774/2002 är det lämpligt att klargöra avfallslagstiftningens tillämpningsområde och tillämpningsområdet för bestämmelserna om farligt avfall när det gäller animaliska biprodukter som omfattas av förordning (EG) nr 1774/2002. Om animaliska biprodukter utgör en potentiell hälsorisk kan detta lämpligast åtgärdas genom förordning (EG) nr 1774/2002, och överlappning med avfallslagstiftningen bör undvikas.
- (11) En definition av återanvändning bör läggas till för att klargöra vad detta förfarande omfattar vid allmän behandling av avfall och för att klargöra betydelsen av att material eller produkter som omfattas av definitionen av avfall återanvänds. Denna definition bör inte omfatta återanvändning av produkter som inte blir avfall, utan endast verksamheter som leder till återanvändning av produkter eller komponenter som blivit avfall.
- (12) En definition av materialåtervinning bör läggas till i ramdirektivet om avfall för att klargöra detta begrepps omfattning.
- (13) Definitionerna av återvinning och bortskaffande behöver ändras för att säkerställa att en klar åtskillnad görs mellan dessa båda begrepp. Definitionerna bör grundas på det faktum att dessa förfaranden har helt olika inverkan på miljön och bör i synnerhet beakta huruvida förfarandet leder till en ersättning av naturresurser eller inte. Det är dessutom nödvändigt att införa en ”korrektionsmekanism” för att klargöra fall där det i praktiken är svårt att göra skillnad mellan dessa begrepp eller för där klassificeringen av verksamheten som återvinning inte motsvarar metodens verkliga miljöpåverkan.
- (14) För att klargöra vissa aspekter av definitionen av avfall är det nödvändigt att ange när en viss typ av avfall skall anses upphöra att vara avfall och betraktas som ett sekundärt material eller ämne. Det skulle vara en ekologisk och ekonomisk fördel om det för omklassificering av avfall krävdes att avfallet uppfyller kriterier som garanterar en hög miljöskyddsnivå.
- (15) Kostnaderna bör fördelas på ett sådant sätt att de speglar de verkliga miljökostnaderna vid generering och hantering av detta avfall.
- (16) För att gemenskapen som helhet skall kunna ta hand om sitt eget avfall och för att de enskilda medlemsstaterna skall kunna närma sig detta mål är det nödvändigt att inrätta ett nätverk för samarbete i fråga om anläggningar för bortskaffande av avfall. Hänsyn bör härvid tas till geografiska förhållanden och till att det kan krävas specialiserade anläggningar för vissa typer av avfall.
- (17) Det är nödvändigt att närmare ange omfattningen av de avfallshanteringsplaner som medlemsstaterna är skyldiga att upprätta och vad de skall innehålla, bland annat i fråga om tidigare förorenade platser och användningen av ekonomiska styrmedel. Vid utarbetandet eller översynen av sådana planer är det också nödvändigt att beakta miljöpåverkan under produkternas eller materialens hela livscykel. Vid behov bör

hänsyn också tas till kravet på upprättande av hanteringsplaner i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall⁹ och till den strategi som skall upprättas enligt artikel 5 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall¹⁰ för att minska mängden biologiskt nedbrytbart avfall som går till deponier.

- (18) För att förbättra det sätt på vilket åtgärder för att förebygga avfall genomförs i medlemsstaterna och underlätta spridning av bästa metoder inom detta område är det nödvändigt att skärpa bestämmelserna om förebyggande av avfall och att införa ett krav på att medlemsstaterna skall utarbeta program för förebyggande av avfall. Dessa program bör inriktas på de viktigaste miljöeffekterna och bör ta hänsyn till hela livscykeln. Syftet med sådana mål och åtgärder bör vara att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och den miljöpåverkan som hänger samman med genereringen av avfall. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG¹¹ bör berörda parter och allmänheten ha möjlighet att delta i utarbetandet av programmen och bör ha tillgång till dem när de är färdiga.
- (19) Vissa bestämmelser om avfallshantering i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall¹² bör ändras så att föråldrade avsnitt utgår och texten förtydligas. För att gemenskapslagstiftningen skall bli enklare bör dessa bestämmelser inlemmas i det här direktivet. För att klargöra hur förbudet mot blandning fungerar och för att skydda miljön och människors hälsa bör de undantag från detta förbudet som fastställs i direktiv 91/689/EEG begränsas till situationer där sådan blandning utgör bästa tillgängliga teknik enligt direktiv 96/61/EG. Direktiv 91/689/EEG bör därför upphöra att gälla.
- (20) Eftersom prioriteringen av regenerering enligt rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor¹³ inte längre utgör en klar fördel för miljön bör det direktivet upphöra att gälla. En separat insamling av spilloljor är fortfarande viktig för att spilloljor skall kunna hanteras korrekt. För att förebygga skador på miljön på grund av att spilloljor bortskaffas på ett felaktigt sätt bör därför skyldigheten att samla in spilloljor inlemmas i det här direktivet. Direktiv 75/439/EEG bör därför upphöra att gälla.
- (21) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁴.
- (22) Detta direktiv syftar till att skydda miljön och se till att den inre marknaden fungerar, vilket inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna. Därför kan målen, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre uppnås på gemenskapsnivå, och följaktligen kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen

⁹ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

¹⁰ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

¹¹ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

¹² EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

¹³ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG (EGT L 332, 28.12.2000, s. 91).

¹⁴ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs åtgärder vars syfte är att minska resursrelaterad miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall.

I samma syfte slås det också fast att medlemsstaterna i första hand skall vidta åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall och för att minska avfallsproduktionen och avfallets farlighet, och i andra hand vidta åtgärder för att återvinna avfall genom återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsmetoder.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv skall inte omfatta gasformiga utsläpp till luften.

1. Det skall inte heller omfatta följande kategorier av avfall när det gäller sådana aspekter som redan omfattas av annan gemenskapslagstiftning:
 - (a) radioaktivt avfall,
 - (b) avfall från prospektering, brytning, behandling och lagring av mineralresurser samt utvinning i stenbrott,
 - (c) djurkadaver, stallgödsel och andra naturliga, ofarliga ämnen som används inom jordbruket,
 - (d) avloppsvatten, med undantag för avfall i flytande form,
 - (e) utrangerade sprängämnen,
 - (f) icke utgrävd förorenad mark.
2. Det skall inte heller omfatta djurkadaver eller animaliska biprodukter avsedda för användningar enligt förordning (EG) nr 1774/2002; detta skall inte påverka tillämpningen av detta direktiv på behandling av biologiskt avfall som innehåller animaliska biprodukter.
3. Det skall inte heller omfatta avföring, halm och andra naturliga, icke-farliga ämnen från jordbruksproduktion som används inom jordbruket eller för energiproduktion

från biomassa med hjälp av processer och metoder som inte skadar miljön eller utgör ett hot mot människors hälsa.

4. *Djurkadaver* enligt punkt 2 avser djur som dött på annat sätt än genom slakt, inbegripet djur som avlivats för att utrota epizootiska sjukdomar inom jordbruket.

Artikel 3 *Definitioner*

I detta direktiv avses med

- (a) *avfall*: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,
- (b) *producent*: var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall och var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning,
- (c) *innehavare*: den som producerar avfallet eller den fysiska eller juridiska person som äger eller är i besittning av det,
- (d) *hantering*: insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall,
- (e) *insamling*: uppsamling av avfall för vidare transport till en avfallshanteringsanläggning,
- (f) *återanvändning*: alla former av återvinning där produkter eller komponenter som har blivit avfall används igen för samma syfte som de ursprungligen var avsedda för,
- (g) *materialåtervinning*: återvinning av avfall i form av produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Begreppet omfattar inte energiåtervinning,
- (h) *mineraliska spilloljor*: mineralbaserade smörjoljor eller oljor för industriella ändamål som inte längre lämpar sig för det syfte som de ursprungligen var avsedda för, särskilt använda oljor för förbränningsmotorer och växellådor samt turbinoljor och hydrauloljor,
- (i) *behandling*: återvinning eller bortskaffande.

Artikel 4 *Avfallsförteckning*

Kommissionen skall sammanställa en avfallsförteckning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 36.2.

Förteckningen skall omfatta avfall som kan anses vara farligt enligt artiklarna 12–15, varvid hänsyn skall tas till avfallens ursprung och sammansättning samt, i förekommande fall, till haltgränsvärden.

Kapitel II

Återvinning och bortskaffande

AVSNITT 1

ALLMÄNT

Artikel 5

Återvinning

1. Medlemsstaterna skall se till att allt avfall genomgår förfaranden (nedan kallade ”återvinningsförfaranden”) som leder till att det nyttiggörs genom att ersätta andra resurser som skulle ha utnyttjats för att fylla denna funktion, antingen i anläggningen eller i samhället i stort, eller till att det bereds för sådant utnyttjande. De skall betrakta åtminstone de förfaranden som anges i bilaga II som återvinningsförfaranden.
2. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta genomförandebestämmelser för att fastställa effektivitetskriterier som skall användas för att bedöma huruvida de metoder som anges i bilaga II har lett till att avfallet nyttiggjorts enligt punkt 1 eller inte.

Artikel 6

Bortskaffande

1. Medlemsstaterna skall se till att allt avfall som inte kan återvinnas i enlighet med artikel 5.1 bortskaffas.

De skall förbjuda att avfall överges, dumpas eller bortskaffas på ett okontrollerat sätt.
2. Medlemsstaterna skall betrakta åtminstone de förfaranden som anges i bilaga I som bortskaffningsförfaranden, även om förfarandet också leder till att ämnen eller energi återvinns.
3. Om ett förfarande, trots att det leder till att resurser ersätts, endast har små möjligheter att uppfylla de syften som anges i artikel 1 får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta genomförandebestämmelser varigenom detta förfarande läggs till i förteckningen i bilaga I.

Artikel 7
Villkor

Medlemsstaterna skall se till att avfallet återvinns eller bortskaffas

- (a) utan fara för människors hälsa,
- (b) utan att processer eller metoder används som kan skada miljön,
- (c) utan risker för vatten, luft, mark eller växter och djur,
- (d) utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt,
- (e) utan att negativt påverka landskapet och områden av särskilt intresse.

Artikel 8
Ansvar

Medlemsstaterna skall se till att varje innehavare av avfall antingen själv återvinner eller bortskaffar avfallet eller överlåter detta till en behandlingsanläggning eller ett behandlingsföretag eller till en privat eller offentlig avfallsinsamlare.

AVSNITT 2
KOSTNADER OCH NÄTVERK

Artikel 9
Kostnader

Medlemsstaterna skall se till att kostnaderna för återvinningen eller bortskaffandet av avfallet fördelas på lämpligt sätt mellan innehavaren, tidigare innehavare och producenten.

Artikel 10
Nätverk av anläggningar för bortskaffande av avfall

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att upprätta ett sammanhängande och ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortskaffande av avfall, med beaktande av bästa tillgängliga teknik enligt artikel 2.11 i direktiv 96/61/EG (nedan ”bästa tillgängliga teknik”); vid behov eller när det är tillrådligt skall detta ske genom samarbete med andra medlemsstater.

Nätverket skall utformas så att gemenskapen som helhet kan ta hand om sitt eget avfall och så att medlemsstaterna var för sig närmar sig detta mål, med hänsyn tagen både till geografiska förhållanden och till behovet av specialiserade anläggningar för vissa typer av avfall.

Nätverket skall göra det möjligt att ta hand om avfallet vid någon av de närmast belägna lämpliga anläggningarna med användning av de lämpligaste metoderna och teknikerna, så att en hög miljö- och hälsoskyddsnivå säkerställs.

Kapitel III

Avfall som upphört att vara avfall

Artikel 11

Sekundära produkter, material och ämnen

1. För att avgöra huruvida vissa typer av avfall inte längre bör betraktas som avfall sedan de varit föremål för återanvändning, materialåtervinning eller återvinning och klassificera om detta avfall som sekundära produkter, material eller ämnen skall kommissionen bedöma om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) En omklassificering skulle inte leda till allmänna negativa miljökonsekvenser.
 - (b) Det finns en marknad för sådana sekundära produkter, material eller ämnen.
2. På grundval av sin bedömning enligt punkt 1 skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 36.2, anta genomförandebestämmelser avseende vissa produkt-, material- eller ämneskategorier av avfall och skall härvid ange vilka miljö- och kvalitetskriterier om skall uppfyllas för att detta avfall skall kunna betraktas som sekundära produkter, material eller ämnen.
3. De kriterier som fastställs enligt punkt 2 skall utformas så att det säkerställs att de resulterande sekundära produkterna, materialen eller ämnena uppfyller de nödvändiga villkoren för att släppas ut på marknaden.

Kriterierna skall ta hänsyn till eventuella risker för att de sekundära materialen eller ämnena används eller transporteras på ett miljöfarligt sätt, och skall fastställas på ett sådant sätt att de garanterar en hög hälso- och miljöskyddsnivå.

Kapitel IV

Farligt avfall

AVSNITT ETT

KLASSIFICERING OCH FÖRTECKNING

Artikel 12

Klassificering

Avfall skall betraktas som farligt avfall om det har en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga III.

Farligt avfall som produceras av hushåll skall inte betraktas som farligt avfall förrän det hämtas av ett avfallshanteringsföretag eller en privat eller offentlig avfallsinsamlare.

Animaliska biprodukter och produkter som utvunnits från dessa, som omfattas av förordning (EG) nr 1774/2002, skall inte omfattas av de bestämmelser i detta direktiv som avser farligt avfall, såvida de inte har blandats med farligt avfall.

Artikel 13 *Förteckning*

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 upprätta en förteckning över farligt avfall (nedan "förteckningen").

Vid utarbetande av denna förteckning skall hänsyn tas till avfallets ursprung och sammansättning och, när så är relevant, haltgränsvärden.

Artikel 14 *Farligt avfall som inte är upptaget i förteckningen*

1. En medlemsstat får också behandla avfall som inte är upptaget som farligt avfall i den förteckning över avfall som avses i artikel 4 (nedan kallad "förteckningen") som farligt avfall om det uppvisar någon eller några av de egenskaper som anges i bilaga III.

Medlemsstaten skall anmäla sådana fall till kommissionen i den rapport som avses i artikel 34.1 och skall förse kommissionen med all nödvändig information.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 se över förteckningen mot bakgrund av de anmälningar som mottagits och besluta huruvida den bör ändras.

Artikel 15 *Icke-farligt avfall som är upptaget i förteckningen*

1. Om en medlemsstat kan styrka att en viss typ av avfall som är upptaget i förteckningen som farligt avfall inte uppvisar någon av de egenskaper som anges i bilaga III får den behandla detta avfall som icke-farligt avfall.

Medlemsstaten skall anmäla sådana fall till kommissionen i den rapport som avses i artikel 34.1 och skall förse kommissionen med styrkande dokumentation.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 se över förteckningen mot bakgrund av de anmälningar som mottagits och besluta huruvida den bör ändras.

AVSNITT TVÅ SÄRSKILDA KRAV

Artikel 16 Avskiljning

1. Medlemsstaterna skall se till att följande villkor uppfylls när farligt avfall blandas, antingen med annat farligt avfall som har andra egenskaper eller med annat avfall eller andra ämnen eller material:
 - (a) Blandningen skall genomföras av en anläggning eller ett företag som erhållit ett tillstånd enligt artikel 19.
 - (b) Villkoren i artikel 7 skall vara uppfyllda.
 - (c) Avfallshanteringens miljöpåverkan får inte förvärras på grund av blandningen.
 - (d) Blandningen skall ske i överensstämmelse med bästa tillgängliga teknik.
2. Avfall som i strid med punkt 1 har blandats med annat farligt avfall som har andra egenskaper eller med annat avfall eller andra ämnen eller material skall, om inte annat följer av de tekniska och ekonomiska kriterierna för genomförbarhet som fastställts av medlemsstaterna, avskiljas om detta är nödvändigt för att uppfylla kraven i artikel 7.

Artikel 17 Märkning

1. Medlemsstaterna skall se till att farligt avfall som samlas in, transporteras eller tillfälligt lagras är förpackat och märkt i enlighet med gällande internationella normer och gemenskapsnormer.
2. Om farligt avfall överläts skall det åtföljas av en identifieringsblankett enligt rådets förordning (EG) nr 259/93.

Artikel 18 Mineraliska spilloljor

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att mineraliska spilloljor samlas in och hanteras i enlighet med artikel 7; detta skall emellertid inte påverka skyldigheterna i fråga om hantering av farligt avfall enligt artiklarna 16 och 17.

Kapitel V

Tillstånd och registrering

AVSNITT 1 TILLSTÅND

UNDERAVSNITT 1 ALLMÄNT

Artikel 19 *Utfärdande*

1. Medlemsstaterna skall kräva att alla verksamheter eller företag som har för avsikt att bortskaffa eller återvinna avfall skall inneha ett tillstånd utfärdat av de nationella behöriga myndigheterna.

Sådana tillstånd skall omfatta följande uppgifter:

- (a) Vilka typer och mängder av avfall som får behandlas.
- (b) De tekniska krav som ställs på den berörda anläggningen för varje typ av förfarande som omfattas av tillståndet.
- (c) De säkerhetsåtgärder som skall vidtas.
- (d) Den metod som skall användas för varje typ av förfarande.

Även andra villkor och skyldigheter får anges i tillståndet.

2. Tillstånd kan beviljas för en viss period och kan därefter förlängas.
3. Om den nationella behöriga myndigheten anser att den tilltänkta behandlingsmetoden är oacceptabel ur miljöskyddssynpunkt skall den vägra att utfärda ett tillstånd.
4. Ett villkor för tillstånd som omfattar energiåtervinning skall vara att energiåtervinningen sker med hög energieffektivitet.

Artikel 20 *Tillstånd enligt direktiv 96/61/EG*

Artikel 19.1 i detta direktiv skall inte gälla för verksamheter eller företag som redan erhållit ett tillstånd enligt direktiv 96/61/EG.

Artikel 21
Genomförandebestämmelser

Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta miniminormer för tillstånd för att säkerställa att avfallet behandlas på ett miljöriktigt sätt.

UNDERAVSNITT 2
UNDANTAG

Artikel 22
Omfattning

Medlemsstaterna får undanta följande verksamheter från kravet i artikel 19.1:

- (a) Verksamheter eller företag som själva bortskaffar sitt avfall på den plats där detta uppkommer.
- (b) Verksamheter eller företag som återvinner avfall.

Verksamheter eller företag som både bortskaffar och återvinner avfall får endast undantas i fråga om återvinningsförfarandena.

Artikel 23
Allmänna regler

1. En medlemsstat som önskar bevilja undantag i enlighet med artikel 22 skall se till att den behöriga myndigheten, för varje typ av verksamhet, fastställer allmänna regler av vilka det framgår vilka typer och mängder av avfall som omfattas av undantaget och vilken behandlingsmetod som skall användas.

Reglerna skall grundas på bästa tillgängliga teknik och skall utformas i överensstämmelse med artikel 7.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de allmänna regler som de fastställt enligt punkt 1.

Artikel 24
Farligt avfall

I fråga om farligt avfall får medlemsstaterna endast bevilja undantag från artikel 22 för verksamheter eller företag som återvinner sådant avfall.

Utöver de allmänna regler som anges i artikel 23.1 skall medlemsstaterna fastställa särskilda villkor för beviljande av undantag för farligt avfall, vilka bland annat skall omfatta gränsvärden för innehållet av farliga ämnen i avfallet, utsläppsgränsvärden, typ av verksamhet och eventuella andra krav som skall uppfyllas vid olika former av återvinning.

AVSNITT 2

REGISTRERING

Artikel 25 *Registrering*

1. Medlemsstaterna skall se till att den nationella behöriga myndigheten för ett register över verksamheter och företag som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall eller som, i sin egenskap av handlare eller mäklare, sörjer för behandling av avfall för andras räkning, och som inte omfattas av tillståndsplikten enligt artikel 19.1.

Sådana verksamheter eller företag skall uppfylla vissa miniminormer.

2. Alla verksamheter eller företag som undantas i enlighet med underavsnitt 2 i avsnitt 1 skall upptas i det register som avses i punkt 1.
3. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta de miniminormer som avses i punkt 1 andra stycket.
4. Medlemsstaterna skall se till att systemet för insamling och transport av avfall på deras territorium garanterar att det insamlade och transporterade avfallet levereras till lämpliga behandlingsanläggningar som uppfyller kraven i artikel 7.

Kapitel VI

Avfallshantering

AVSNITT 1

PLANER

Artikel 26 *Avfallshanteringsplaner*

1. Medlemsstaterna skall se till att deras behöriga myndigheter, i enlighet med artikel 1 upprättar en eller flera avfallshanteringsplaner och ser över dessa åtminstone vart femte år.

Dessa planer skall, var för sig eller i kombination, omfatta den berörda medlemsstatens hela geografiska territorium.

2. De avfallshanteringsplaner som avses i punkt 1 skall omfatta en analys av den nuvarande situationen när det gäller avfallshantering i det berörda geografiska området och skall ange vilka åtgärder som skall vidtas för att förebygga, återanvända, materialåtervinna, återvinna och på ett säkert sätt bortskaffa avfall.
3. Avfallshanteringsplanerna skall omfatta åtminstone följande uppgifter:

- (a) Det genererade avfallens typ, mängd och ursprung; samma uppgifter skall också anges för avfall som har sitt ursprung utanför det nationella territoriet och som troligen kommer att behandlas.
 - (b) Allmänna tekniska krav, bl.a. insamlingssystem och behandlingsmetoder.
 - (c) Särskilda åtgärder i fråga om vissa avfallsströmmar som ställer till speciella politiska eller tekniska problem eller problem vid avfallshanteringen.
 - (d) En kartläggning och bedömning av befintliga anläggningar för bortskaffande av avfall och större återvinningsanläggningar samt förorenade platser som tidigare använts för bortskaffande av avfall och åtgärder för att återställa dem.
 - (e) Information, i form av kriterier för platsbeskrivning, som är så pass omfattande att de behöriga myndigheternas på grundval av den kan besluta huruvida de skall bevilja ett tillstånd eller inte till en framtida anläggning för bortskaffande av avfall eller större återvinningsanläggning.
 - (f) De fysiska eller juridiska personer som får hantera avfall.
 - (g) Ekonomiska eller organisatoriska aspekter i samband med avfallshanteringen.
 - (h) En bedömning av huruvida vissa ekonomiska styrmedel kan vara användbara och lämpliga för att lösa olika avfallsproblem, med beaktande av att det är viktigt att upprätthålla en väl fungerande inre marknad.
4. Avfallshanteringsplanerna skall uppfylla de krav som gäller för hanteringsplaner i artikel 14 i direktiv 94/62/EG och skall överensstämma med den strategi som skall upprättas enligt artikel 5 i direktiv 1999/31/EG för att minska mängden biologiskt nedbrytbart avfall som går till deponier; de skall omfatta betydande informationskampanjer och användning av ekonomiska styrmedel.
5. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla avfallshanteringsplaner som antas och om eventuella ändringar av sina avfallshanteringsplaner.

De skall samtidigt överlämna en allmän bedömning till kommissionen av hur planerna väntas bidra till att direktivets mål uppnås. Bedömningen skall också omfatta en strategisk miljöbedömning av dessa avfallshanteringsplaner i enlighet med direktiv 2001/42/EG.

Artikel 27 *Samarbete mellan medlemsstaterna*

Medlemsstaterna skall när så är lämpligt samarbeta med andra berörda medlemsstater vid upprättandet av avfallshanteringsplanerna i enlighet med artikel 26.

De skall också sörja för allmänhetens deltagande i enlighet med direktiv 2003/35/EG, bland annat genom att lägga ut planerna på offentliga webbplatser.

Artikel 28
Genomförandebestämmelser

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 fastställa ett format för den anmälan som avses i artikel 26.5.

AVSNITT 2
PROGRAM FÖR FÖREBYGGANDE AV AVFALL

Artikel 29
Upprättande

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 1 upprätta program för förebyggande av avfall senast den [*tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft*].

Programmen skall antingen ingå i avfallshanteringsplanerna enligt artikel 26 eller fungera som separata program. De skall utarbetas på den geografiska nivå som är mest lämplig för att de skall kunna tillämpas effektivt.

2. Medlemsstaterna skall se till att behöriga parter och allmänheten bereds tillfälle att delta i utarbetandet av programmen och att de får tillgång till de färdiga programmen i enlighet med direktiv 2003/35/EG.

Artikel 30
Innehåll

1. I sina program skall medlemsstaterna fastställa mål för förebyggande av avfall och undersöka möjligheterna att vidta åtgärder i enlighet med vad som anges i bilaga IV.

Syftet med sådana mål och åtgärder skall vara att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och den miljöpåverkan som hänger samman med genereringen av avfall.

2. Medlemsstaterna skall fastställa specifika kvalitativa och kvantitativa mål och indikatorer för varje åtgärd eller kombination av åtgärder som antas för att övervaka och bedöma hur enskilda åtgärder fortskrider.

Artikel 31
Översyn

Medlemsstaterna skall regelbundet utvärdera programmen för förebyggande av avfall, åtminstone innan de lämnar in sina rapporter enligt artikel 34.1.

Kapitel VII

Inspektioner och anteckningar

Artikel 32

Inspektioner

1. De behöriga myndigheterna skall med jämna mellanrum inspektera verksamheter eller företag som behandlar avfall, verksamheter eller företag som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall eller som sörjer för med behandling av avfall för andras räkning, och producenter av farligt avfall.
2. Inspektioner som avser insamling och transport skall omfatta det insamlade och transporterade avfallets ursprung och destination.

Artikel 33

Anteckningar

1. De verksamheter och företag som avses i artikel 19.1, producenter av farligt avfall och verksamheter och företag som samlar in eller transporterar farligt avfall skall föra anteckningar över avfallets mängd, typ, ursprung och, vid behov, destination, insamlingsfrekvens, transportsätt samt behandlingsmetod och skall på begäran ställa denna information till de behöriga myndigheternas förfogande.
2. För farligt avfall gäller att anteckningarna skall sparas i minst tre år, utom verksamheter och företag som transporterar farligt avfall, som skall spara anteckningarna i minst 12 månader.

Dokumentation som visar att avfallet har hanterats skall uppvisas på begäran av de behöriga myndigheterna eller en tidigare innehavare.

Kapitel VIII

Slutbestämmelser

Artikel 34

Rapportering och översyn

1. Medlemsstaterna skall vart tredje år underrätta kommissionen om genomförandet av detta direktiv i form av en rapport för varje sektor¹⁵.

Rapporten skall sammanställas utgående från ett frågeformulär eller en mall som kommissionen fastställer i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv

¹⁵ Kvantitativa uppgifter om generering och behandling av avfall skall rapporteras i enlighet med förordning (EG) nr 2150/2002. Rapporteringsfrekvensen och tidsfristerna för inlämnande av rapporterna skall anges i bilagorna till den förordningen.

91/692/EEG¹⁶. Rapporten skall lämnas till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser.

Medlemsstaterna skall i dessa rapporter ta med uppgifter om de framsteg som de gjort i genomförandet av sina program för förebyggande av avfall.

Till rapporteringskraven hör att uppgifter skall samlas om matavfall, så att det kan fastställas regler för säker användning, återvinning, materialåtervinning och bortskaffande av sådant avfall.

2. Kommissionen skall sända frågeformuläret eller mallen till medlemsstaterna sex månader innan den period som rapporten avser inleds.
3. Kommissionen skall inom nio månader efter det att den har mottagit rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 offentliggöra en gemenskapsrapport om genomförandet av detta direktiv.
4. I sin första rapport, fem år efter det att detta direktiv träder i kraft, kommer kommissionen att se över genomförandet av detta direktiv och vid behov lägga fram förslag till en översyn.

Artikel 35

Anpassning till den tekniska utvecklingen

Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 36.2, anta de ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 36

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallad "kommittén").
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 37

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [24 månader efter det att direktivet träder i kraft]. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

¹⁶ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 38
Upphävande

Direktiv 75/439/EEG, 75/442/EEG och 91/689/EEG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 39
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 40
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

BORTSKAFFNINGSFÖRFARANDEN

- D 1 Deponering på eller under markytan (t.ex. på avfallsupplag eller liknande).
- D 2 Behandling i markbädd (t.ex. biologisk nedbrytning av flytande avfall och slam i jord eller liknande).
- D 3 Djupinjicering (t.ex. insprutning av pumpbart avfall i källor, saltgruvor eller naturligt förekommande förvaringsrum och liknande).
- D 4 Invallning (t.ex. placering av flytande avfall och slam i dagbrott, dammar eller laguner och liknande).
- D 5 Särskilt utformad markdeponering (t.ex. placering i inklädda, separata förvaringsutrymmen som är täckta och avskilda från varandra och från den omgivande miljön).
- D 6 Utsläpp till andra vatten än hav och oceaner.
- D 7 Utsläpp till hav eller oceaner inklusive deponering under havsbotten.
- D 8 Biologisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12.
- D 9 Fysikalisk-kemisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12 (t.ex. avdunstning, torkning, kalcinering och liknande)
- D 10 Förbränning på land.
- D 11 Förbränning till havs.
- D 12 Permanent lagring (t.ex. placering av behållare i en gruva och liknande).
- D 13 Sammansmältning eller blandning före behandling med något av förfarandena D 1–D 12.
- D 14 Omförpackning före behandling med något av förfarandena D 1–D 13.
- D 15 Lagring före något av förfarandena D 1–D 14 (utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit).

BILAGA II

ÅTERVINNINGSFÖRFARANDE

R 1 Användning främst som bränsle eller som annan energikälla.

Detta omfattar förbränningsanläggningar avsedda för fast kommunalt avfall vars energieffektivitet uppgår till minst:

- 0,60 för anläggningar som tagits i drift och tilldelats tillstånd enligt gällande gemenskapslagstiftning före den 1 januari 2009,
- 0,65 för anläggningar som fått tillstånd efter den 31 december 2008,

enligt följande formel¹⁷:

$$\text{Energieffektivitet} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

där

E_p är den energi som produceras årligen i form av värme eller elektricitet. Den beräknas genom att energin i form av elektricitet multipliceras med 2,6 och energin i form av värme som produceras för kommersiella ändamål multipliceras med 1,1 (GJ/år).

E_f är den årliga energitillförseln till systemet från bränslen som bidrar till produktionen av ånga (GJ/år).

E_w är den energi som kan utvinnas från det behandlade avfallet under ett år och beräknas utifrån avfallets effektiva värmevärde (GJ/år)

E_i är den energi som importeras under ett år, bortsett från E_w och E_f (GJ/år).

0,97 är en faktor som motsvarar energiförlusterna på grund av bottenaska och strålning.

R 2 Återvinning/regenerering av lösningsmedel.

R 3 Materialåtervinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser).

R 4 Materialåtervinning av metaller och metallföreningar.

R 5 Materialåtervinning av andra oorganiska material.

R 6 Regenerering av syror eller baser.

R 7 Återvinning av komponenter som används för att minska föroreningar.

R 8 Återvinning av katalysatorkomponenter.

¹⁷ Formeln baseras på information som ingår i referensdokumentet om bästa tillgängliga teknik vid förbränning av avfall.

R 9 Omraffinering av olja eller annan återanvändning av olja.

R10 Markspridning med positiva effekter på jordbruket eller ekologin.

R 11 Användning av avfall som har uppkommit genom något av förfarandena R 1–R 10.

R 12 Utväxling av avfall som skall bli föremål för något av förfarandena R 1–R 11.

R 13 Lagring av avfall före något av förfarandena R 1–R 12 (utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit).

BILAGA III

EGENSKAPER SOM GÖR ATT AVFALL KLASSIFICERAS SOM FARLIGT AVFALL

H1 *Explosivt*: ämnen och preparat som kan explodera vid kontakt med öppen eld eller som är mer känsliga för stötar eller friktion än dinitrobensen.

H2 *Oxiderande*: ämnen och preparat som ger upphov till en kraftig exoterm reaktion i kontakt med andra ämnen, särskilt brännbara ämnen.

H3-A *Mycket brandfarligt*:

- flytande ämnen och preparat med en flampunkt under 21 °C (inklusive synnerligen brandfarliga vätskor), eller
- ämnen och preparat som vid kontakt med luft vid normal temperatur och utan annan energitillförsel kan utveckla värme och slutligen fatta eld, eller
- fasta ämnen och preparat som lätt kan fatta eld vid kortvarig kontakt med en antändningskälla och som fortsätter att brinna eller förbrännas efter det att antändningskällan avlägsnats, eller
- gasformiga ämnen eller preparat som är brandfarliga i luft vid normalt tryck, eller
- ämnen och preparat som i kontakt med vatten eller fuktig luft utvecklar mycket brandfarliga gaser i farliga mängder.

H3-B *Brandfarligt*: Ämnen och preparat i flytande form med en flampunkt på 21–55 °C.

H4 *Irriterande*: ämnen och preparat som inte är frätande men som vid direkt, långvarig eller upprepad kontakt med hud eller slemhinnor kan orsaka inflammation.

H5 *Hälsoskadligt*: ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan medföra begränsade hälsoskador.

H6 *Giftigt*: ämnen och preparat (inklusive mycket giftiga ämnen och preparat) som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan orsaka allvarliga akuta eller kroniska hälsorisker eller till och med död.

H7 *Cancerframkallande*: ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan ge upphov till cancer eller öka dess förekomst.

H8 *Frätande*: ämnen och preparat som vid kontakt kan förstöra levande vävnad.

H9 *Smittfarligt*: ämnen som innehåller levande mikroorganismer eller deras toxiner och som enligt vetenskap eller grundad misstanke förorsakar sjukdom hos människor eller andra levande organismer.

H10 *Fosterskadande*: ämnen och preparat som, vid inandning, förtäring eller upptag genom huden, kan förorsaka icke ärftliga medfödda missbildningar eller öka förekomsten av dessa.

H11 *Mutagent*: ämnen eller preparat som, om de inandas eller förtärs eller tas upp genom huden kan förorsaka ärftliga genetiska skador eller öka deras förekomst.

H12 Ämnen och preparat som avger giftiga eller mycket giftiga gaser i kontakt med vatten, luft eller syra.

H13 Ämnen och preparat som på något sätt, efter bortskaffande, kan ge upphov till ett annat ämne, t.ex. lakvätska som har någon av de ovan angivna egenskaperna.

H14 *Ekotoxiskt*: ämnen och preparat som omedelbart eller på sikt utgör en risk för en eller flera miljösektorer.

Anmärkningar

1. De farliga egenskaperna *giftigt* (och *mycket giftigt*), *hälsoskadligt*, *frätande* och *irriterande* skall bedömas med hänsyn till de kriterier som anges i bilaga VI, del I A och del II B till rådets direktiv 67/548/EEG¹⁸ i dess ändrade lydelse.
2. När det gäller tilldelning av egenskaperna *cancerframkallande*, *fosterskadande* och *mutagent* finns ytterligare kriterier som återspeglar de senaste kunskaperna i ”Anvisningar för klassifikation och märkning av farliga ämnen och preparat” i bilaga VI, del II D till direktiv 67/548/EEG i dess ändrade lydelse.

Testmetoder

De metoder som skall användas finns beskrivna i bilaga V till direktiv 67/548/EEG i dess ändrade lydelse.

¹⁸ EGT 196, 16.8.1967, s. 1.

BILAGA IV

ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖREBYGGA AVFALL

Åtgärder som kan påverka ramvillkoren i samband med generering av avfall.

1. Planeringsåtgärder eller andra ekonomiska styrmedel som kan påverka tillgången och priset på primära råvaror.
2. Främjande av forskning och utveckling om renare produkter och teknik som gynnar hushållning med resurser samt spridning och utnyttjande av resultaten av sådan forskning och utveckling.
3. Utveckling av effektiva och meningsfulla indikatorer för de miljöbelastningar som hänger samman med avfallsgenerering på alla nivåer. Detta kan omfatta avfallsförebyggande åtgärder på alla nivåer, dvs. alltifrån EU-omfattande produktjämförelser till åtgärder som vidtas på initiativ av lokala myndigheter.

Åtgärder som kan påverka design- och produktionsfasen

4. Främjandet av ekodesign (systematiskt integrering av miljöaspekter i utformningen av produkter för att förbättra deras miljöprestanda genom hela livscykeln).
5. Information om teknik för att förebygga avfall i syfte att underlätta tillämpningen av bästa tillgängliga teknik inom industrin.
6. Utbildning för behöriga myndigheter om införandet av krav på förebyggande av avfall i tillstånd enligt detta direktiv och direktiv 96/61/EG.
7. Åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall vid anläggningar som inte omfattas av direktiv 96/61/EG. Sådana åtgärder kan, om det är lämpligt, omfatta bedömningar eller planer för att förebygga avfall.
8. Informationskampanjer eller ekonomiskt stöd, beslutstöd eller andra former av stöd till företagen. Sådana åtgärder är troligen särskilt effektiva när de riktar sig till små och medelstora företag, är anpassade till dessa och genomförs via etablerade företagsnätverk.
9. Frivilliga avtal, konsument-/producentpaneler eller sektorsvisa förhandlingar för att få berörda företag eller industrisektorer att fastställa sina egna planer eller mål för att förebygga avfall eller förbättra produkter eller förpackningar som inte gynnar hushållning med resurser.
10. Främjande av trovärdiga miljöledningssystem såsom ISO 14001.

Åtgärder som kan påverka konsumtions- och användningsfasen

11. Ekonomiska styrmedel såsom incitament för miljöanpassade inköp eller införande av avgifter för vissa artiklar eller förpackningar som konsumenten annars skulle erhålla gratis.

12. Informationskampanjer som riktar sig till allmänheten eller till en viss konsumentgrupp.
13. Främjande av trovärdiga miljömärken.
14. Överenskommelser med näringslivet (exempelvis om användning av produktpaneler, såsom de som genomförs inom ramen för den integrerade produktpolitiken) eller med återförsäljare (om tillgången till information om förebyggande av avfall och till produkter med mindre miljöpåverkan).
15. Integrering av miljökriterier och kriterier för att förebygga avfall i anbudsförfaranden och kontrakt vid både offentlig och privat upphandling i enlighet med den handbok för miljöanpassad offentlig upphandling som kommissionen offentliggjorde den 29 oktober 2004.
16. Främjande av återanvändning eller reparation av vissa uttjänta produkter, bland annat genom inrättande eller stöd till nätverk för reparation och återanvändning.

BILAGA V**JÄMFÖRELSETABELL**

Direktiv 75/442/EEG	Detta direktiv
Artikel 1 a	Artikel 3.1 a
Artikel 1 a.2	Artikel 4
Artikel 1 b	Artikel 3.1 b
Artikel 1 c	Artikel 3.1 c
Artikel 1 d	Artikel 3.1 d
Artikel 1 e	Artikel 5
Artikel 1 f	Artikel 6
Artikel 1 g	Artikel 3.1 e
Artikel 2.1	Artikel 2
Artikel 2.2	-
Artikel 3.1	Artikel 1
Artikel 3.2	-
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 10
Artikel 6	-
Artikel 7.1–7.2	Artikel 26
Artikel 7.3	-
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 19
Artikel 10	Artikel 19
Artikel 11	Artiklarna 22–24
Artikel 12	Artikel 25
Artikel 13	Artikel 32

Artikel 14	Artikel 33
Artikel 15	Artikel 9
Artikel 16	Artikel 34
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18	Artikel 36
Artikel 19	Artikel 37
Artikel 20	Artikel 38
Artikel 21	Artikel 39
Bilaga I	-
Bilaga II A	Bilaga I
Bilaga II B	Bilaga II
Direktiv 75/439/EEG	
Artikel 1.1	Artikel 3.1 g
Artikel 2	Artiklarna 18 och 7
Artikel 3.1–3.2	-
Artikel 3.3	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5.1	-
Artikel 5.2	-
Artikel 5.3	-
Artikel 5.4	Artiklarna 19 och 25
Artikel 6	Artikel 19
Artikel 7 a	Artikel 7
Artikel 7 b	-
Artikel 8.1	-

Artikel 8.2 a	-
Artikel 8.2 b	-
Artikel 8.3	-
Artikel 9	-
Artikel 10.1	Artikel 16
Artikel 10.2	Artikel 7
Artikel 10.3–10.4	-
Artikel 10.5	Artiklarna 12–15
Artikel 11	Artikel 25
Artikel 12	Artikel 25
Artikel 13.1	Artikel 32
Artikel 13.2	-
Artikel 14	-
Artikel 15	-
Artikel 16	-
Artikel 17	-
Artikel 18	Artikel 34
Artikel 19	-
Artikel 20	-
Artikel 21	-
Artikel 22	-
Bilaga I	-
Direktiv 91/689/EEG	
Artikel 1.1	-
Artikel 1.2	-

Artikel 1.3	Artikel 3
Artikel 1.4	Artikel 3 och artiklarna 12–15
Artikel 2.1	Artikel 34
Artikel 2.2–2.4	Artikel 16
Artikel 3	Artiklarna 19–24
Artikel 4.1	Artikel 32
Artikel 4.2–4.3	Artikel 33
Artikel 5.1	Artikel 17
Artikel 5.2	Artikel 32
Artikel 5.3	Artikel 33
Artikel 6	Artikel 26
Artikel 7	-
Artikel 8	-
Artikel 9	-
Artikel 10	-
Artikel 11	-
Artikel 12	-
Bilagorna I och II	-
Bilaga III	Bilaga III